

Számkivetett

Költő vagyok, akit a színek földjére száműztek,
vetőmag szavak az ecset barázdáiban
rímes sorokat rügyeznek a lágy vásznon
színezőanyag termékenyíti meg őket,
így növeszttem a képeket.

Festő vagyok, akit száműztek a színek rétjeiről.
Összeszedem az égből hulló szavakat,
mint a megváltást kereső, lázadó angyalok;
sürgető betűket rendezek nyugtalan lapokon,
s látványt teremtek ott.

Asszony vagyok, akit száműztek a szerelem berkeiből,
egy esőszínű, jelzőtáblákkal teli tájékra.
Arra kárhoztam, hogy egy adománygyűjtő persellyel
szellem szikrákat gyűjtsék a valóság kulisszái mögött,
hogy kielégítsem lelkemet.

*

Egy varázslatos
reggel Elul havában

láttam két sápadt
felhőt csókolózni.

Mély égszínkép
volt bemetszve

köztük, mint egy
kígyózó folyam

két hatalmas
hegység egy képen

fentről nézve
a kék szűkület

ahogy egymáshoz
közeleg

mint Isten ujjának
sugalma

a Sixtus-kápolna
teremtésében.

A kegyelem pillanatában
egyesültek:

lett egy esőfelleg
fekete és rettenet

Jelzéseim

Nyári éj Jeruzsálem felett:
Az égen komor repülő,
tekereg, mint egy gyík a légben,
egy mutáns dinoszaurusz.
Mentőjárművek tépik szét
az éjszaka sötétjét vonításukkal
a megvilágított úttesten
a kétségbeesés határán.
Az elfojtás raktárai
szorosan egymás mellett: szavak
záporoznak
s szertefoszlanak az emlékek tavában.
A félelem fogva tart
és terjeszkedik, mint a világegyetem.
Testem az éj zsíros húsába
merül.
Az űrt csillagok díszítik,
mint arany flitter egy keleti fátylat.

Izzásuktól kényelmetlenül érzed magad.
Hideg kinézetük elnyeli majd jelzéseimet
száz fényév múlva,
de akkor már késő lesz.

Múzeumban

A tárgyak templomában
az üveg vitrinekben
a múlt művészeinek
valóra vált álmai
vannak foglyul ejtve.
Mint karanténba zárt
kutyusok, néznek
szemünkbe s arra kérnek
csendben: vigyél minket el.

Végh Zsoldos Péter fordításai